

MILOTICE

LETNÍ ZPRAVODAJ

2/2020
XXII. ročník

OÚ Kontakty

Starosta, místostarosta
518 619 479

Matrika, evidence obyvatel,
podatelna
518 619 541

Kabelová televize, hlášení
518 619 047

Poplatky, hřbitov, účetní,
majetek obce
518 619 642

Správce hřbitova
724 798 012

Škola
518 619 490

Kultura
724 760 296

Sběrný dvůr
724 798 013

podatelna@milotice.cz

starosta@milotice.cz

kultura@milotice.cz

mistostarosta@milotice.cz

poplatky@milotice.cz

-www.milotice.cz-

Slovo starosty obce

Vážení spoluobčané, zpravodaj v naší obci vychází už neuvěřitelných dvacet dva let. Po celou dobu jeho vydávání se dosud nestalo, že by redakce stála před tak závažným rozhodnutím, zda následující číslo vyjde či nikoli. Vždyť společenské akce byly z důvodů mnohokrát zmiňované pandemie a jejím možným dopadům, zrušeny. Kladli jsme si otázku, zda bude o čem psát? Odpověď přišla od samotných přispěvatelů, kteří navzdory absence všech akcí se přesto chtěli se svými pocity a zážitky podělit s ostatními. Nakonec jsme souhlasili s vydáním nového čísla i za cenu, že bude v menším rozsahu. Ale vše od začátku.

To, co jsme prožívali v uplynulých měsících, nepamatují ani pamětníci. Byla to, a stále je doba, která byla zkouškou pro všechny, vedením státu počínaje a reakcí a zodpovědností běžných lidí vůči sobě i k okolí konče. Jak se k tomu konkrétní činitelé postavili, je předmětem mnohých diskusí. Každý tu dobu prožíval jinak, každý má odlišné zkušenosti. Ne každý obstál se ctí, ale snad všichni se snažili zvládnout složité období ve zdraví a se ctí. Tady musím opět poděkovat těm, kteří přiložili ruku k dílu. Může to znít jako fráze, ale je nutné tuto situaci mít na paměti a vzít si z ní poučení kdykoliv v budoucnosti. Může se nám to pro příště moc a moc hodit ...

Nyní se nacházíme v době, kdy se situace konečně uklidnila a očekáváme, jaké dopady bude mít vládní nařízení na naše „peněženky“. Také na obci sledujeme každý pohyb financí ze strany státu. O tom, že tyto dopady nejsou zanedbatelné, není třeba se zmiňovat. Kompenzace z ministerstva financí se připravují, uvidíme, v jakém rozsahu budou a co vše může naši obec v rozvoji zabrzdit. Určitou satisfakcí nám může být přijetí několika dotací, které byly obci poskytnuty, vzpomenu dvě nejvíce důležité: jednak na půdní vestavbu základní školy a také na celkovou rekonstrukci školní kuchyně. Dohromady tvoří částku ve výši 23 milionů korun, o podrobnostech budete obeznámeni mým kolegou na jiném místě tohoto zpravodaje.

Přeji nám všem, ať se nám podobné pandemie příště vyhýbají, přeji příjemné prožití zasloužených dovolených, našim žákům a studentům přeji krásné prožití prázdnin a všem bez rozdílu šťastné návraty z prázdninových cest. To vše ze srdce přeje

Josef Levek,
starosta obce

Poděkování švadlenkám

V polovině měsíce března překvapila nejednoho občana nastalá situace, kdy celý národ musel nosit roušky. Na výzvu obecního úřadu o pomoc s jejich šitím se přihlásilo několik místních žen, děvčata ze zámku i společnost Nella Span. Ti všichni se zapojili do šití roušek pro naše starší spoluobčany, kteří přece jenom k jejich obstarání měli méně příležitostí.

Díky dobrovolnicím jsme mohli dvěma rouškami podělit občany od šedesáti pěti let nahoru a po jednom kuse od šedesáti do šedesáti čtyř let. Některé ženy využily materiály poskytnuté obecním úřadem a jiné i nezištně ze svých domácích zásob. Mohli jsme tak rozdat cca 800 kusů roušek.

Všem těmto pomocnicím bych ráda velmi poděkovala. S radostí tlumočím díky i přímo od některých obdarovaných, protože ne každý si uvědomuje, že šití věnovaly svůj volný čas a nemusely se do pomoci zapojit. Také chci poděkovat i těm ženám, které šily roušky do okolních nemocnic a domovů. O těch víme sice jenom z doslechu, ale o to příjemnější je vědět, že jsou mezi námi lidé, kteří v případě nutnosti rádi pomohou ostatním.

P. S.: Někde jsem četla či zaslechla, že se za šití roušek děkuje jenom ženám, ale že šijí i muži. O žádném sice nevím, ale jestli o nějakém víte, pak i jemu předejte náš dík.

Lenka Knotková

Poděkování patří také členům místního spolku dobrovolných hasičů, kteří prováděli dezinfekci prostor základní školy a autobusových zastávek.

Jubilanti

Duben

80 let	František Neduchal
81 let	Marie Kundratová Hedvika Kalinová
82 let	Marie Grufiková
83 let	Zdeňka Foltýnová
84 let	Marie Kristová Josefa Levková
86 let	Ludmila Cutáková

Květen

80 let	Františka Koplová
82 let	Marie Hnilicová Libuše Rajsiglová Zdeňka Stašková
83 let	Jiřina Knotková
90 let	Věra Pražáková

Červen

80 let	Aloisie Bursíková
81 let	František Ingr
82 let	Marie Havelková
83 let	Antonín Kasan
84 let	Helena Kováčsová
89 let	Františka Kubáňová

Narození

Březen

Štěpánka Voříšková
Adriana Fröhlich
Natálie Lungová
Eliška Fotrová

Duben

Barbora Knotková
Nela Schüllerová
Matěj Neduchal
Nina Budíková

Květen

Eliáš Mráz
Matyáš Koplík
Nikolas Gazda

Úmrtí

Březen

Zdeňka Mikésková
Věra Ševčíková
Zdeněk Konečný
Věra Běhulová
Pavla Bábíková

Duben

Pavel Kmenta

Zlatou svatbu (50 let)

oslavili:

Jindřiška a Vladimír Dobešovi (25. 4. 1970)
--

Ke zveřejnění jmen výše uvedených osob byl dán souhlas.

ZO ze dne 7. 5. 2020

ZO schvaluje

- rozpočtové opatření č. 2/2020
- smlouvu o provozování splaškové kanalizace v lokalitě u lihovaru s SDO
- účetní závěrku ZŠ a MŠ Milotice za rok 2019
- rozdělení hospodářského výsledku ZŠ a MŠ Milotice za rok 2019
- smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu JMK na pořízení automobilu pro JSDH
- podepsání kupní smlouvy na pořízení automobilu pro JSDH se společností Techsport Brno
- zařazení území obce Milotice do územní působnosti MAS Kyjovské Slovácko v pohybu
- přílohu ke strategii obce na rok 2020-2021
- veřejnoprávní smlouvu o spolufinancování sociálních služeb s městem Kyjov
- organizační strukturu obecního úřadu
- prominutí nájmu nájemcům obecní hospody a penzionu po dobu trvání vládních opatření

ZO ze dne 8. 6. 2020

ZO bere na vědomí

- výsledky výběrového řízení na stavbu Půdní vestavba ZŠ
- výsledky výběrového řízení na stavbu Stavební úpravy a modernizace kuchyně ZŠ

ZO schvaluje

- smlouvu o dílo se společností Stamos Uherské Hradiště na zhotovení stavby Půdní vestavba ZŠ

- smlouvu o dílo se společností Hrušecská stavební spol. na zhotovení stavby Stavební úpravy a modernizace kuchyně ZŠ
- uzavření smlouvy o dílo s Ing. Františkem Minaříkem na inženýrskou činnost a technický dozor investora na stavby Půdní vestavba ZŠ a Stavební úpravy a modernizace kuchyně ZŠ
- darovací smlouvu s městem Kyjov na právní služby ohledně těžby štěrku v blízkosti vodního zdroje Bzenec komplex
- poskytnutí příspěvku Hornickému spolku Jihomoravského revíru na částečné pokrytí nákladů spojených se vzpomínkovou akcí s odhalením pomníku na Dole Dukla v Šardicích
- zadání přezkumu hospodaření obce za rok 2020 odboru kontrolnímu a správnímu JMK

ZO ze dne 25. 6. 2020

ZO schvaluje

- rozpočtové opatření č. 3/2020
- dohodu vlastníků provozně souvisejících kanalizací s DSO
- závěrečný účet obce a roční závěrku obce za rok 2019
- vyvěšení záměru na prodej části pozemku parc. č. 753/1
- rozdělení hospodářského výsledku ZŠ

ZO bere na vědomí

- závěrečný účet DSO a roční závěrku DSO za rok 2019
- závěrečný účet MND a roční závěrku MND za rok 2019

ZO neschvaluje

- prodej části pozemku parc. č. 19/2

Starosta a místostarosta obce položili kytici u pomníku padlých jako vzpomínku na zemřelé občany, kteří zahynuli během 2. světové války, od jejíhož konce uplynulo 75. let.

Vážení spoluobčané,

v pondělí 22. června začaly dvě velké investiční akce, které zásadním způsobem ovlivnily chod školy, nebo zejména školky poslední dny školního roku. Mateřská školka bude uzavřena i celé prázdniny a chod školy budou více či méně komplikovat stavební práce v celém příštím školním roce. Jedná se o kompletní rekonstrukci školní kuchyně,

která z hlediska hygienických předpisů byla v naprosto nevyhovujícím stavu. Druhou akcí je půdní vestavba nad hlavní budovou školy. Tato investice byla dlouho plánována, přičemž až na sklonku minulého roku jsme byli konečně úspěšní a dotace (bez které by se výstavba jen stěží uskutečnila) nám byla přidělena.

Z dalších významnějších stavebních projektů musím ještě zmínit opravu

kuchyně obecní hospody. V rámci této akce se řeší zejména stavební úpravy a kompletní výměna elektroinstalace, rozvodů vody a odpadů pro nové přístrojové vybavení. Kompletně budou vyměněny odklady a dlažby, repasován plynový sporák, vzduchotechnika a pořízen nový konvektomat, myčka a veškeré další vybavení. Vše probíhá dle projektu schváleného hygienickou stanicí.

Vizualizace rekonstrukce kuchyně obecní hospody.

Rekonstrukce školní kuchyně

Kuchyň základní školy neprošla od doby svého uvedení do provozu, což je zhruba od 80. let, žádnou významnější obnovou. Z hlediska legislativních požadavků na hygienu provozu byl současný stav také neudržitelný. Ve značně znepokojivém stavu byly v neposlední řadě přístrojové vybavení, rozvody elektřiny, plynu, vody a hlavně odpadů. To byly hlavní důvody, které nás vedly k rozhodnutí s havarijním stavem něco udělat.

Na konci roku 2019 jsme zadali vypracování projektu Stavební úpravy a modernizace kuchyně ZŠ Mílotice. V té době jsme z důvodu absence dotačního programu chtěli hradit veškeré výdaje spojené s touto rekonstrukcí z rozpočtu obce. Náklady se ovšem vyšplhaly až do výše cca 12 mil. Kč. Proto přišlo velmi vhod, když se na začátku roku 2020 objevil program, který nám s financováním mohl pomoci. V té době bylo plánováno, že se škola i školka uzavrou v polovině června a začne se s výstavbou obou akcí.

Nastala však nečekaná komplikace, když na začátku března vyhlásila vláda nouzový stav, následně došlo k uzavření škol a další omezení se dotkla i chodu státních úřadů. Tyto komplikace měly za násle-

dek zdržení v procesu přidělování dotací. Konečné rozhodnutí o přidělení dotace jsme obdrželi 2. června 2020. Teprve poté mohlo oficiálně dojít k podpisu smlouvy s vítězem výběrového řízení bez obav, že budeme kráceni na dotaci.

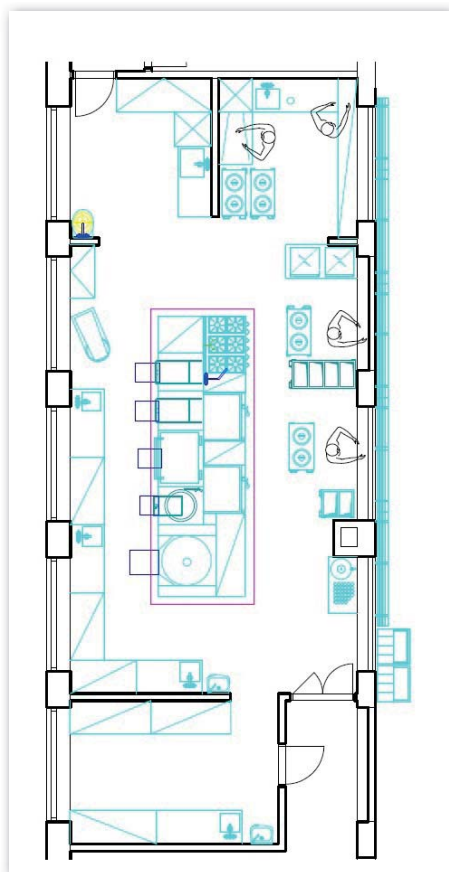
Takže co konkrétně se ve školní kuchyni změní? Bude demontováno dosavadní kuchyňské vybavení, odstraněny všechny obklady a dlažby, kompletní výměnou projde elektroinstalace, vodovodní a kanalizační rozvody. Nová bude i vzduchotechnika se strojovnou, zázemí kuchařek a v suterénu dojde především k rekonstrukci hrubé přípravy zeleniny.

Co se týče přístrojového vybavení, dojde ke kompletní výměně, mimo dvou vel-

kých smažicích pánvích, které byly vyměněny v minulém roce. Za zmínku stojí zejména konvektomaty a multifunkční kotel, bez kterých se moderní kuchyně v dnešní době již neobejde.

Všechny práce by měly být dokončeny do konce srpna 2020. Celkové náklady dle veřejné soutěže jsou 10,8 mil. Kč, z toho bude 9,7 mil. Kč hrazeno z programu Akce financované z rozhodnutí Poslanecké sněmovny Parlamentu a vlády ČR na základě výzvy Podpora rozvoje a obnovy materiálně technické základny regionálního školství v působnosti obcí.

Věřím, že půjde vše podle plánu a děti navštěvující základní školu se budou stravovat zase o něco kvalitněji, chutněji a zdravěji.

Vizualizace rekonstrukce školní kuchyně.

Školní kuchyně těsně před zahájením rekonstrukce.

Probíhající rekonstrukce.

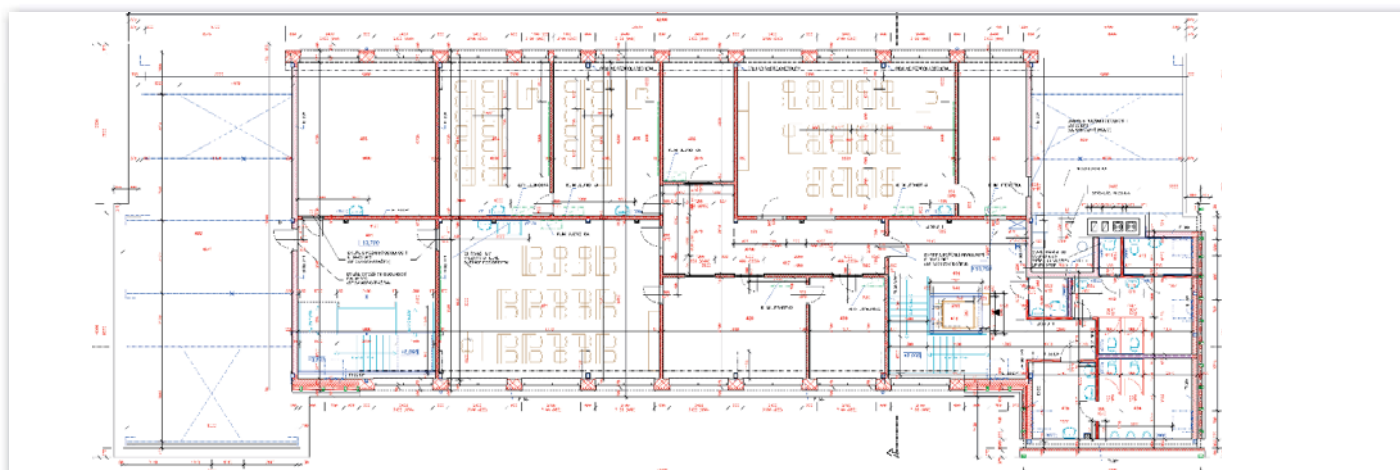
Půdní vestavba základní školy Milotice

– specializované učebny

Druhou velkou a dlouho očekávanou akcí na základní škole je výstavba specializovaných učeben v půdních prostorách hlavní budovy. Zde vzniknou dvě nové učebny pro výuku jazyků, počítačová učebna a učebna polytechnických předmětů, dále kabinety, sociální zařízení a sklad. Součástí stavby je též prodloužení obou schodišť a pro bezbariérovost přístupu také výtah.

Nynější mansardová střecha, která je z roku 2004, se na severní a jižní straně doplní o velké pultové vikýře. Osvětlení bočních místností a schodišť bude řešeno střešními okny. Jinak do stávajícího vzhledu budovy není nijak zasahováno. Naším hlavním požadavkem bylo, aby stěžežní bourací práce, zhotovení výtahu a podstatná část nejhrubších stavebních prací, které by mohly negativně ovlivňovat výuku, byly hotovy do konce prázdnin. Bohužel z důvodu dodržení technologických postupů by se tyto práce měly natáhnout až do poloviny září. Výstavba bude poté pokračovat celý školní rok 2020/2021. Zhotovitel stavby nás ovšem ubezpečil, díky zkušenostem s podobným typem úprav, že není třeba se obávat omezení výuky, dojde k oddělení prostorů stavby a školy tak, aby výuka nebyla narušována. Předání hotové stavby je plánováno na konec července 2021. Kompletní náklady půdní vestavby by měly činit přibližně 14 mil. Kč, přičemž dotace z Ministerstva pro místní rozvoj pokryje tyto náklady ze 70 %.

Radek Šeda

Výkres půdní vestavby v základní škole.

Protestní pochod za vodu pro lidi!

Vedení obce i několik našich občanů se zúčastnilo protestního pochodu za vodu, který proběhl v sobotu 13. června. Cílem pochodu bylo upozornit na možnost negativního ovlivnění prameniště Bzenec–Komplex, které je pátým největším zdrojem podzemní vody v naší republice a zásobuje až 140 000 obyvatel obcí Hodonínska, mimo jiné i Milotic. Naše obec se připojila k obcím Kyjovska, které podávají proti těžbě trestní oznámení. Těžba štěrkopísku by se měla nacházet v ochranném pásmu výše

uvedeného vodního zdroje ve vzdálenosti cca 500 m od nejbližších jímacích studní. Možnost těžby se díky postupu báňského úřadu stává reálnější. Proto se pochod stal dalším ze způsobů jak upozornit na daný problém. Jedním z hlavních aktérů pro boj proti těžbě je spolek Za vodu pro lidi, který byl také pořadatelem tohoto pochodu. Podrobnější informace naleznete na webových stránkách www.zavoduprolidi.cz.

Lenka Knotková

Zahájení letošní sezóny v konímě o něco později (a v rouškách)

Letos je od jara hodně věcí, zaběhlých rituálů a zvyklostí jinak. Přizpůsobujeme se rychle, ohleduplně, ukázněně. A tak i příprava konírny byla po prvním úklidu upozaděná a šikovné ženy šily roušky jednu za druhou. Hned jak to bylo zase možné, práce pro novou sezónu pokračovaly. Na otevření jsme si museli všichni počkat až do první poloviny května. Natěšeno delší pauzou, hezkým počasím a i obyčejnou zvědavostí se v neděli 17. května sešlo v konírně plno návštěvníků. Už tradičně přijela největší a nepřehlédnutelná skupina kolařů ve žlutých tričkách, a tak je už skoro zbytečné dodat, že z Vacenovic. Velmi milé bylo že, byť v menším počtu, přišli návštěvníci z každé obce mikroregionu. A to nemyslím jen jejich starosty. Letošní mimořádný stav neumožnil připomenout si v celé Evropě důležité výročí – 75 let od konce 2. světové války. Čas nás vzdaluje od válečné reality a její hrůzy prožili už jen naši stařecí, naši rodiče byli ještě děti. Další generace znají válku už jen z vyprávění, knížek nebo

filmů. Válka nebyla jen na přímých frontových liniích, někde daleko, ale prošla i každou z našich obcí. Úplně natvrdo, blízko, se střelbou, násilím, neštěstím pro plno občanů. O tom všem vyprávěla úvodní výstava konírny s hodně vypovídajícím názvem „Poslední dny hákového kříže v Mikroregionu Nový Dvůr“. Gestorem výstavy, spoluautorem a průvodcem vernisáže byl pan Petr Něnička z Vlkoše. Jestli jste ještě neby-

li v jeho Military muzeu gen. Sergěje Jana Ingra ve Vlkoši, lze to jen a jen doporučit. V poslední době plné nečekaných změn je příjemné najít místo, kde jsou trvalé hodnoty, osvědčená zábava pro děti, aktuální informace pro turisty, milé výrobky šikovných lidí a originální výstavy, na které vás srdečně zveme po celou sezónu.

Vladimíra Motlová

Státní zámek

Odložený začátek sezony jsme mimo jiné využili k obměně a významnému doplnění naší prohlídkové trasy. Hned na hlavním schodišti zámku návštěvníka uvítá rozměrný obraz se starozákonním výjevem Samsona a Dalily ze 17. století. Před vchodem do oratoře nově visí modelleto oltáře hřbitovní kaple v Bystřici pod Hostýnem od akademického malíře Hanuše Schwaigera z období po r. 1894. Jedná se triptych s Pannou Marií Hostýnskou a klečícími členy rodu Loudonů jako donátory. Velké změny prodělala pracovna hraběnky Antoinetty, kterou jsme doplnili o řadu obrazů, rodinných fotografií a portrétů a rovněž i o kolekci barokních rytin. Kuřácký salon už nyní skutečně vyhlíží, jako by jej

pan hrabě Ladislav Seilern opustil před malou chvílí, a pokoj s kulečníkem, určený tehdy pánské společnosti, nyní čerstvě zdobí rytiny a malby koní z 18. století. V čínském salonu mimo stávající vybavení nyní nově uvidíte také japonský kabinet vykládaný drahými dřevinami, soubor exotického nábytku vykládaného slonovinou, stejně jako kolekci hedvábných tapisérií či řadu drobných předmětů z celé jihovýchodní Asie a Arábie. Salon je tedy více „čínský“ než byl kdy předtím. Významné úpravy doznal také hostinský pokoj, kam jsme umístili monumentální obraz *Klanění Tří Králů* z roku 1718. Kaple byla doplněna o další malby, včetně dvoumetrového obrazu *Přivítání sv. Tomáše apoštolem Matoušem*, takže teď více odpovídá baroknímu popisu z roku 1764.

Větších či menších změn však doznaly skoro všechny pokoje prvního patra. Interiéry milotického zámku jsou tak bohatší a více odpovídají stavu, v jakém se nalézaly za posledních majitelů před r. 1945. Jedná se o největší změny uvnitř zámku od r. 2005, kdy vznikla nynější koncepce prohlídkové trasy. Určitě nebu-

dete zklamáni ani vy, kteří vnitřní prostory našeho zámku znáte už důvěrně.

Bohužel se nám od doby koronavirové karantény množí případy nerespektování návštěvního řádu – návštěvníci nejenže vstupují na travnaté plochy a pořádají pikniky, ale v celém areálu zanechávají velké množství odpadků, které kolikrát najdeme nastrkané v pongonech nebo ve Zřícenině. Máme stále stejný počet zaměstnanců a není v našich silách několikrát denně odklízet zanechaný nepořádek. Zámecký park je národní kulturní památka, nikoliv běžný městský park s množstvím odpadkových košů s poletujícími vosami. Co jste si přinesli, to si také, prosíme vás, odnášejte domů, popřípadě odložte do odpadkových košů u toalet či v hlavním průchodu na vnitřní nádvoří. Rovněž v parku nepřemísťujte instalované lavičky a nevjíždějte sem jízdními koly, k jejichž odložení slouží stojany na čestném nádvoří hned za mostem. Jízdní kola taktéž neopírejte o historické zdi.

Srdečně všechny zveme nejenom na klasickou prohlídku zámku, ale také na speciální noční prohlídky, které se budou o letošních prázdninách konat hned ve čtyřech termínech. Více na našich webových stránkách.

Václav Lunga

FK Milotice

Jak víme z médií, covid-19 přerušil nebo ukončil veškeré fotbalové dění 13. března 2020. Fotbalová sezona 2019/20 tak zůstane pro naše týmy nedohrána, svaz nechal započítané výsledky z podzimní části s tím, že se nebude postupovat ani sestupovat. Po částečném uvolnění opatření jsme se mohli sejít v květnu a začít trénovat v deseti lidech, po čtrnácti dnech už normálně a teď už hrajeme i zápasy.

Tato situace přispěla také k tomu, že bylo více času dokončit hlavní cíl v boji proti suchu – usadili jsme dvě nádrže za tribunu, každá o objemu cca 30 000 litrů. Do nich zachytáváme vodu jak z tribuny, tak z přístavby za tribunou. Velké díky patří všem zúčastněným na brigádách, spolupráci s obcí, Ladislavu Bůčkovi za půjčení jeřábu a Davidovi Hřebačkovi za veškeré vodořské práce, tímto všichni ušetřili klubu velké finanční částky. Pozitivní dopad měl covid-19 i na naše hřiště, tak krásně husté tady ještě nebylo, akorát pro správce areálu to znamenalo potíže při sečení. Navíc na něj teď i často prší a při pravidelném hnojení a sečení máme opravdu kvalitní trávník.

Každý rok žádáme o dotace. JMK dotace přerušil, naopak z programu MŠMT se nám

podařilo získat peníze na mládež ve výši 127 600 Kč. Letos to bylo hodně specifické, většinou ještě v srpnu nebo září nevíme, zda dotaci obdržíme, teď jsme měli dotaci v dubnu na účtu. Peníze budou použity na platy trenérů mládeže, přípravce jsme objednali trika na trénování, žákům a dorostu nové mikiny. Dále se peníze použijí na výdaje za dopravu k zápasům.

Co se týká jednotlivých družstev, „A“ tým opustil slovenský záložník Filip Sloboda, ve 22. letech ukončil fotbalovou kariéru kvůli ztrátě motivace a nechuti hrát fotbal. Po Adamovi Neduchalovi, který tak učinil minulý rok, je to další mladý kluk, který nechce hrát fotbal. Je to škoda a doufám, že se jim chuť vrátí, protože fotbal nejde hrát věčně. Z pracovních důvodů kariéru přerušil Radek Zálešák. Do týmu přišel zkušený Martin Doležal, který dříve hrál v Rakousku, Krumvíři, Mutěnicích a Šardicích.

Béčko pokračuje ve stejném složení a díky momentální velké konkurenci v áčku by z toho mohlo těžit. Bohužel ještě nezačalo hrát zápasy, protože Žeravice zápas na poslední chvíli odřekly a zápas v Bukovanech zhatil čtyřdenní déšť. Dorost – tady byly obavy po prvním ročníku, jestli dáme tým dohromady. Nakonec jsme dorost opět přihlásili a mělo by být 14 kluků. Z Hodonína se mají vrátit Tomáš Vlček a Ondřej Krist.

Do žáků se má vrátit z Hodonína Martin Popelka a Adam Krist.

Poděkování patří Tomášovi Kristovi za vyjednání bezplatného přestupu těchto čtyř hráčů zpět do Milotic. Záleží na klucích, jestli se budou chtít vrátit, Hodonín je bezplatně pustí. Starší žáci – bohužel (počet hráčů) nebo bohudík (systém hry, návyky) přecházejí do systému 10+1, o kterém rozhodlo OFS Hodonín. Hrávali jsme 7 + 1 a při počtu 10–12 hráčů to bylo ideální. Teď to bude opět na hraně, ale nějak se s tím budeme muset poprat, snad pomůžou navrátilci Krist a Popelka, bylo by to super.

Přípravka trénuje v počtu 10–12 dětí a uvidíme, zda se přihlásí do soutěže. Nová sezona má předběžně stanovený start na druhý srpnový víkend, doufejme, že to tak i zůstane. Užijte si léto a hlavně ve zdraví!

Radek Kundra, jednatel FK Milotice

Co nového u hasičů?

Naše mládež se po zimní přípravě v tělocvičně těšila na venkovní tréninky. Ty se bohužel kvůli koronaviru nekonal, stejně jako žádné halové ani venkovní soutěže. Tento čas se mladí hasiči snažili využít plněním různých úkolů, které byly zveřejňovány na hasičských stránkách. Úkoly byly zaměřeny na různé aktivity: vytvoř si, namaluj si, pohybu se atd., pro menší i větší mladé hasiče. Zapojili jsme se do výtvarné soutěže Požární ochrana očima dětí.

První schůzka se uskutečnila 6. května na zahradě bývalé mateřské školky. Vytvořili jsme zde hmyzí hotel ze starých palet a různého rostlinného materiálu a poté jsme si opekli špekáčky. Začali

jste opět s venkovními tréninky, připravovali jsme se na běh na 60 a 100 m s překážkami. První ze série soutěží v této disciplíně proběhla v Mistríně, a to v sobotu 13. června. Další byla u nás v Miloticích v sobotu 27. června.

Kromě přípravy na soutěže byli naši mladí hasiči na výletě v jihlavské ZOO. Zde jsme si prohlédli zvířata z celého světa od nejmenších exotických žabiček až po žirafy a pořídili pár suvenýrů na památku. Druhý výlet se uskutečnil do jeskyně v Mikulově, Na Turoldu. Na prohlídce jsme se dozvěděli o historii objevování a zpřístupňování jeskyně. Vyniká vzácnou tzv. turolskou výzdobou připomínající svými tvary květák nebo mýdlovou pěnu. Také odtud si naši mladí hasiči odnesli pár suvenýrů.

V době letních prázdnin se mladí hasiči budou průběžně připravovat na další ze série soutěží v běhu na 60 a 100 m s překážkami. Také se účastní letního hasičského tábora, který bude na Smrčavce. V září začne příprava na Závod požárnícké všestrannosti, který se pravidelně koná začátkem října.

V květnu se konal sběr železného šrotu. Děkujeme všem, kteří nám přispěli, a tím podpořili náš sbor. Vzhledem k situaci na trhu se starým papírem jsme jej přestali sbírat. Prosíme vás, abyste jej již neodkládali či nevozili ke zbrojnici ani na námi vyhrazené místo, ale na sběrný dvůr nebo do určených kontejnerů. Přejeme všem čtenářům zpravodaje krásné, pohodové a ničím nerušené léto.

Za SDH Milotice Erika Sochorová, vedoucí mládeže

Tentok letní raport bude celý inší, lebo letošek je jakýsi nešťasný skrzevá ten moribundus. Košť sa nekonál vůbec a všecí, co ho připravují, měli najednu štrnáct dní volných.

Aj trachotorijáda sa koná enom ve vinohradě a stejně jak tá na dědině každým rokem vzkvétá, jak si bohatí vinaři za groše za víno kupují ojété Šibaury, Kuboty, Janmary, Micubiči a učijí sa kvůli nim japonsky. Dovčílšku znali enom sajónara, karate a saké, ale včil mosijú dojít na to, kde sa na tem vehiklu řadí redukca a jak sa zvihajú šable. Baže je to lepší seďat si jak vosu na bonbóně než sa plahočít s plúžkem, motykú či stříkací konvú. Akorát teda v řádku mají včil místo trávy dvě kolaje hluboké, že sa v nich sková skotná kravka. A dyž sa eště taký hospodář nedívá na počasí a do nástěnky, kde sa věšajú múdra o chemickéj ochraně, a stříká „preventivně“ každých 10 dní, tož sa neco narajtuje!

Neznalý by si řekl, jak sa tu poctivo dodržují kovidové regule, dyž vidí, jak po Šidlenách rajtují šofěři zabalení do igelitu s brýlama či štítem a trojkovým respirátorem už od dědiny. Z trachtóra potom stejně slézají ušmúraní jak kotelník v cementárni a přeřvávají motor, aby si se susedem povykládali, čím proti čemu čmáchalí a co si přečtli na postřiku půl hodiny zpátky: „Žádným decisem, to je sprostý jed, ale nikotinojidy!“ – „A to jakože tych obalečú naučíš kúřit či co?“ Nebo: „Dáváš moc dusíka, tož je to nevyzrálé.“ – „Có?! Nedávám žádné enpéká 10 na 10 jak ne-

keří žgrgloni, ale pořádný celerit! A kolečka kobylicú na hlavu!“ – „Tož esli ste na hlavu, súsede,... dali tolik hnoja, tož to vám chválím, to budú gulíčky jak arteple.“ Jak je to všecko letos neisté, tož snád' aspoň festivalové otevříté sklepy budú. Brzo sa to rozhodne. On teda festival nebude, poněvadž ženské nemajú došť nazpívané, krůžkaři nemajú došť naskákané a mužské sbory a muzikanti došť napité, tož místo toho bude enom sobotní folklorní odpoledňa/večer. Tož vlastně takový ne-festival. Ale atmoška snád' bude podobná...

Ale aj dyž nebýl košť ani otevříté sklepy, furt sa pracuje aj pro svaz – brigádu sme uspořádali, aj dyž scalo dva dni před tým a deň po tem. Ráno sa cosi pouklúzalo a pověsily reklamy na Šidlenské sklepy, a odpoledňa sme poseděli a pobavili sa. Nekeří istí už tušili, že táto odpolední brigáda může byt náročnější, tož si s sebou rači nebrali peníze, aby jich to nelákalo ít eště do šenku. Stejně ale došli dom nad ránem s tisícovkú v míšku. To sa tak stane, dyž má nekdo s sebou klůčky od sklepa a cestú z KD dom to vezne přes Šidleny... Šidlenské sklepy mají vůbec jakési kúžlo a nepřitahují enom milockých chlapů, ale aj tych vrtulkových ftáků – jeden taký nade mnůu létal půl hodiny, dyž sem v hibernali vylamováł zálistky. Susedůj psěk sa mohl urvat, ale tá potfóra visí v luftě na místě a enom bzučí. Dotahl si ju tam Kajda Novotný a je z toho pěkné video na internetě. Já su tá malá bílá tečka v časi 1:20.

A co je najpěknější, tož Šidleny přitahují aj ženské – na webkách www.prozeny.cz

byly vybrané mezi osn najromantičtějších míst v republice. Ostatních sedn je z Čech, tož sme najromantičtější na Moravě. Pan kastelán možú puknúť závisťú! Na fotce je tam Dantesúj vinohrad a už dva dni po tem pod ním parkovaly auta a v tem největším čmáchanci a blatě tam kluci a holky roztahovali karimatky a šrufovali sa dovnitřku. Okénka zarosené jak v prádelni o zabijačce, ale spolem im bylo určitě dobře. Tož snád' sa k nám začne jezdit víc jak do Františkových lázní a zvýší to aj porodnosť, aby měl kdo zaplatit naše dluhy, co včil nasekáme...

Jarek Grufík

Letu zdar, milí čtenáři

Dovolte mi, abych vás stručně seznámila s našimi holubářskými novinkami. Jedna dobrá zpráva na začátek. Náš spolek se rozrostl o nového člena, kterým se stal pan Ladislav Gerspitzer z Uhřic.

Momentálně jsme na začátku závodní sezóny 2020 (která byla posunuta kvůli covid-19) a naše holuby čekají závody na dlouhé tratě – Frankfurt (620 km), Magdeburg 1 (520 km), Cloppenburg (767 km) a o prázdninách nejtěžší závod z celé sezóny – Ostende-Knokke (1011 km). Největší závod proběhl 14. června, kdy holubi letěli z Krajkové. V tomto závodě bylo přihlášeno 25 000 poštovních holubů.

V našem oblastním spolku dle výsledků zatím vede pan Jindřich Nedvědícký, ale do konce sezóny je ještě daleko (poslední závod startuje 27. 9. 2020). Tak nám držte pěsti, ať se naši opeřenci vrátí v pořádku a s dobrým časem domů.

V případě, že u vás zůstane poštovní holub, můžete ho nahlásit na www.postovniholub.cz, kde ve složce Rady a tipy je podsložka Nahlášení zalétlých holubů.

Přejeme vám krásné slunné léto!

Letu zdar!

*Kolektiv chovatelů
poštovních holubů
Milotice*

Senioři

Když jsem vám v minulém čísle zpravodaje přála – Buďme spolu – nenapadlo mě, že se to tak doslova splní, i když nechtěně. Většina lidí nemusela do práce, děti mají dlouhé prázdniny. Poprvé jsme prožívali velikonoční svátky bez mší svatých, bez rodinných setkání a vycházek do přírody. Nebyl košť ani otevřené hospody, jen chlapy zachraňovaly šidleny. Všichni zakuklení jako v nějakém hororu. Chyběla nám i setkání v klubu seniorů. Oslavy narozenin nás, ale i narození vnuků i pravnuků. Je dobře, že máme telefony a počítače a snad vše brzy doženeme. Zjistili jsme všichni, že život nejsou jen zábavy, ale že umí i tvrdě překvapit a zastavit celý svět.

A jarní vzpomínky? No přece každoroční stavění máje na dědině u Svaté Anny v předvečer 1. května. Sešla se snad celá dědina. Vynesli jsme všechny židle, co doma byly, i od sousedů, aby si tetičky poseděly, poplaly co je nového, kdo s kým chodí, kde bude svatba nebo kdo je na „smrt“. Chlapi jim, ale hlavně sobě, zavdali vína, ať tatíček měli nachystané. Ženáci mladým pomáhali. „Hej rup“ se neslo po celé dědině. Když máj stál, Jožka Kříž coby největší silák lezl nahoru pro lana. To už vyhrávala dechovka. Chlapi sami přišli a zpívalo se dlouho do noci.

Na druhý den mě čekalo umývání „gáňku“ plného blata, ale to vůbec nevadilo, vždyť večer byla májová muzika! V našem roze-stavěném domě kluci celý květen spávali. Hlíдали máj a podnikali výpravy do okolních dědin, aby kradli máje, které do rána postavili. Bylo mnoho bitek, hodně modřin i vyražených zubů, když si přespolečníci chtěli vzít máj zpátky. Přijít o máj byla velká ostuda, hlavně stárků. V roce 1963 byli tak šikovní stárci, že před naším stálo sedm májů. Jsou vyfocené z věže kostela.

Krásné byly májové bohoslužby, kdy tetičky zazpívaly P. Marii na chóře písničky, které nejsou v knížkách. Od svátku Jana Nepomuckého bylo pokaždé májové modlení u jeho sochy vedle zámku. Předříkávala paní Adamcová, později její dcera, paní Valášková. Zpívalo se: „Svatý Jan, náš krajan, náš ochránce český sv. Jan, Čechům dán, náš ochránce český oroduj za nás, po všechen čas...“

A pak už svatý Duch, do vody buch! A za 14 dní Boží tělo. Co jsem byla malá, dělávali jsme oltář spolu s Novotným a Grufíkama. Později jen u nás. Naši stařecci byli sourozenci, byli jsme jako jeden dům. Ještě slyším mamičku „kmořtřenečko sem, kmořtřenečko tam“. Tak si pěkně říkaly s Fanušou Novotnou.

Celou sobotu jsme trhali po lukách kvítí, hlavně kopretin musela být celá vanička. Zastrkávaly se do větviček bříz za oltářem. Plachtu vyšivaly tatínkovy sestry. Vstávalo se brzy ráno, to už hrobník Jara Horák (řečený Frgula) posypával cestu čerstvě nasečenou trávou. To byla vůně! Listy mařinky jsme si sušili v modlitebních knížkách. A jak šel průvod, byly zapálené v každém domě za oknem svíčky. A těch nádherných krojů! Je dobře, že se tato krásná oslava Božího Těla stále udržuje.

A už těšení na léto, i když letos bude asi jiné. Ale říká se, že vše zlé je k něčemu dobré. Možná místo dovolených u moře se rádi podíváme, jak je krásně u nás. Možná nám naše země jen chtěla říct, že už nemůže dýchat. Možná lidem konečně dojde, že není potřeba zbrojení ani válek. Že stačí přírodní katastrofy a všelijaká dopravní neštěstí, anebo covid-19! Možná si my lidé konečně uvědomíme, že jsme tady na zemi jen chvíli na besedě!

Přeji vám všem krásné léto plné nových zážitků a objevování. Ale hlavně zdraví. A dá-li Bůh, ať se můžeme všichni znovu setkávat.

Libuše Šrahulková

První společné setkání po více než čtyřech měsících.

V Trnavečku nezahálíme

S ustupující pandemií se i vedoucí Trnavečku začali pomalu scházet a aktivně plánovat program pro členy souboru. Zrušení setkávání postihlo i březnovou Dětskou pěveckou soutěž Jaromíra Měchury, přičemž do veřejného finále se za Milotice proboujvalo šest našich členů. Dobrou zprávou je, že postupová soutěž nebyla zrušena, ale přeložena, a tak se na výkony našich členů můžeme těšit 19. září ve Svatobořicích-Mistříně.

A ani přes léto nebudeme zahálet. Původně nás čekala dvě vystoupení v rámci NF Milotice a tomu předcházející soustředění, za současné situace pro děti připravujeme alespoň setkávání formou příměstského tábora. Pokud v obci potkáte na začátku srpna větší skupinu dětí a s nimi někoho v kostýmu, velmi pravděpodobně to budou právě děti z Trnavečku při některé z her, které pro ně v rámci programu připravujeme. Trnaveček totiž není jen udržování tradic v naší obci, ale především navázaná přátelství a společné zážitky. Za všechny vedoucí můžu říct, že ačkoliv je práce s dětmi časově i psychicky náročná, jsme rády za každého našeho člena a společně strávený čas je pro nás velkým obohacením.

Pokud byste rádi zapojili svoje děti do naší party, budeme se na ně těšit při zářijovém náboru, jehož termín včas zveřejníme na

našich facebookových stránkách. Současná skupina sdružuje děti od 6 let, ale pokud máte doma mladší děti, pak se nám také můžete ozvat. Od září zvažujeme otevřít i mladší skupinu Trnavečku, která by nabídla folklorní aktivity školkovým dětem.

Pokud byste měli zájem, neváhejte se s námi spojit: přes FB Trnaveček – dětský folklorní soubor, osobně u Elišky Dřevěné, Martiny Výletové, Kateřiny Pospíšilové a Ireny Vaňkové, příp. na e-mailu drevena.eliska@gmail.com.

Eliška Dřevěná

Obnovení provozu MŠ

Letošní jaro jsme si s dětmi v mateřské škole moc neužili. Vzhledem k aktuální situaci se 16. března mateřská škola uzavřela. Snažili jsme se alespoň formou videí dětem přiblížit program předškolního vzdělávání. Když se situace začala

měnit k lepšímu, čekali jsme na pokyny z MŠMT. Následně se 11. května po dohodě se zřizovatelem naše MŠ otevřela, samozřejmě s omezeným provozem za zprůsvětlených hygienických podmínek.

Děti a pedagogický personál nejsou povinni mít v prostorách MŠ roušky, ale osoba, která dítě do MŠ přivádí, je povinná ji mít. K docházce se přihlásilo 17 dětí. Jsme rádi, že se do mateřské školy vrátilo plno radosti a smíchu. Činnosti směřujeme

převážně na pobyt venku, pokud to počasí dovoluje. Přejeme si, ať všichni tuto nelehkou situaci zvládneme ve zdraví. Pozdravujeme domů ty děti, které do konce školního roku 2019/2020 nenastoupily, a přejeme všem nastávajícím prvňáčkům hodně zdaru v základní škole.

Kolektiv učitelek MŠ

Stručná historie vinohradnictví v Miloticích aneb 350 let od založení Šidlen

Obec Milotice je s pěstováním vinné révy a výrobou vína spjatá už od prvních písemných dokladů. Vinařskou tradici dokládá i její obecní pečeti z roku 1624, na níž byl přítomný vinný keř, na pečeti z roku 1666 zase hrozen.

Existence vinic v Miloticích a okolí je doložena už na konci 14. století. Vinohrady se v té době nacházely v dnešních Horkách, tzv. Staré hoře. Během husitských válek v první polovině 15. století se vý-

voj vinařství zpomalil, nehledě na to, že Milotice byly v této době dobře opevněnou tvrzí husitů. Z 15. století pochází první doklad o existenci horenského práva v Miloticích. Kvalitu a oblibu vína z Kyjovska ve vysokých společenských vrstvách dosvědčuje zmínka, že víno z nedalekého Mistřína bylo oblíbeným vínem uherského krále Matyáše Korvína (1443–1490).

Velký rozmach vinohradnictví přineslo 16. sto-

letí. Ve vinařství tehdy nepodnikala pouze šlechta, ale rovněž i obyčejní sedláci. Vinohrady se v Miloticích nacházely stále v Horkách a panský vinohrad se jmenoval Petráš. Také jeden z příslušníků novokřtěnců, tzv. Habánů, kteří na panství žili, byl mezi léty 1580–1596 uváděn jako vinař v zámeckých službách. Nový úpadek vinohradnictví na milotickém panství, ať už se týkal šlechty či poddaných, nastal koncem 16. století a trval až do závěru 17. století. Kyjovsko se totiž stalo v této době místem průchodů nejrůznějších vojsk a častým cílem pustošivých hord. Už v roce 1597 si tehdejší majitelka milotic Kristýna

z Roggendorfu stěžovala na ničení svého panství císařskou armádou. K tomu byly vinohrady v roce 1601 postiženy červenou rudou.

Vinohradnictví však upadalo především kvůli úbytku obyvatelstva. V květnu 1605 napadli Milotice a okolí Bočkovci a v červenci téhož roku Turci a Tataři. Milotický panský dvůr musel být vzápětí od základů vystavěn. V roce 1619 došlo k novému vyplnění dvora. O čtyři roky později (1623) vtrhl do Milotic uherský vzbouřenec Gábor Bethlen a znovu je poničil. Škody byly tehdy značné – ještě v roce 1637 byly panské dvory uváděny jako pusté a v Miloticích žila pouze jedna třetina původního obyvatelstva. V roce 1663 následovalo řádění Tatarů a roku 1705 útok Kuruců, při němž lehla popelem celá vesnice, včetně vinného lisu.

Určitá stabilizace panství nastala po roce 1648, kdy milotické panství koupil Gabriel Serényi (1598–1664). Ten nechal Milotice a přilehlé vesnice nově kolonizovat lidmi ze svého bojkovického a kunvaldského panství. Další vlna dosídlování proběhla za jeho syna Jana Karla (1621–1691) v 70. letech 17. století.

Nový počátek vinohradnictví v Miloticích je možné datovat rokem 1670, kdy byla opuštěná Stará hora (Horky), dlouhou dobu již pustá, a nové vinohrady byly vysazeny právě na Nové hoře, která se nazývala Šídlův nebo Šídlený vrch. Dlouhé samohlásky slova „Šídlený“ se během doby zkrátily a vznikl dnešní název Šídleny. Ještě v roce 1827 se mluvilo o Šídleném (Schidlený), nikoliv o Šídlenách. V ústním podání i v mnohé literatuře se jméno Šídleny dosud nesprávně odvozovalo od slova „šidit“. Už etymologický vývoj slova „šidit“ však neukazuje, že by se v něm kdy objevovala souhláska „l“. Užívalo se spíše slovo „šejdit“, což je od slova „Šídlený“ vzdáleno ještě více. Zmatečné je rovněž datování onoho šizení, k němuž mělo docházet. Podle jedněch se událo na konci 18. století za Josefa II., podle jiných ve druhé polovině 17. století za Serényiů při parcelaci půdy.

Etymologie názvu naopak odkazuje na šídlu-vážku: Šídlův hora nebo Šídlený vrch, tedy kopec „posetý“ šídlí. Vysvětlení je nasnadě. Nedaleko Šídlených vrchů se totiž až do začátku 19. století nacházel velký mistřínský rybník (přibližně za dnešním „Gigantem“ směrem k Místřínu). Vážky, jak známo, žijí u vody a pro potravu si některé druhy zalétají na vzdálenější místa. Tím místem byly právě dnešní Šídleny, na nichž se až do roku 1670 nacházely panské pastviny, tedy louky.

K roku 1677 je už v Miloticích znovu zmiňována vinná lisovna. Restart vinařství však nebyl okamžitý a ještě na počátku 18. století nebyla celková

regenerace vinic hotová – obnova poddanských vinohradů totiž postupovala mnohem pomaleji než obnova vinohradů panských. Obecně vzato mělo panstvo zájem především o vína starší, která vynášela více, než o vína mladá. Investovalo se proto do skladovacích prostor. Největším sklepem na milotickém panství byl panský sklep ve Svato-bořicích, do nějž se vešlo 8000 věder vína. V Miloticích byl panský sklep pod sýpkou. V roce 1722 vydal tehdejší majitel panství Karel Antonín Serényi (1681–1746) nový horenský řád. Ten platil až do dekretu Josefa II. v roce 1784, jímž byly všechny horenské řády zrušeny a nahrazeny jednotným státním zákonem.

Na tomto místě je třeba podotknout, že v 18. století byl v Miloticích jako patron místního vinohradnictví uctíván sv. Jan Křtitel. O tom svědčí jeho socha ze 40. let 18. století na ohradní zdi milotického kostela. Skulptury na ní totiž nebyly umístěny náhodně, pozice každé sochy měla svoji logiku, přičemž skulptura sv. Jana Křtitele svým pohledem míří na vinohrady a vinné sklepy v Nové hoře u Šídlen. Dnešní patron vinařů sv. Urban se v Miloticích objevil patrně až později.

Na Slovácku pro 18. a 19. století obecně platilo, že i obyčejný domkař nebo podruh vlastnil běžně kousek vinohradu, kterým si přivydělával. Tím pádem životní úroveň domkaře na Slovácku byla vyšší než domkaře někde v nevinařské oblasti. K roku 1843 stály vinice na druhém místě příjmů venkovanů milotického panství.

Celkovým problémem venkova byl v 1. polovině

19. století alkoholismus, především pití pálenky, a to nejen u mužů, ale i u žen. Duchovenstvo bojovalo proti tomuto nešvaru především zakládáním tzv. spolků střídmosti. Jejich členové se zavazovali k úplné zdrženlivosti od pálených nápojů a k umírněnosti v pití piva a vína. V Miloticích byl takovýto spolek založen P. Vincencem Janalíkem roku 1845 jako jeden z prvních na Moravě a do roku 1848 se mu podařilo získat slib 1136 osob z Milotic, Vacenovic a Skoronic. Díky tomu zůstala milotická farnost údajně ušetřena větší pohromy opilství. K vínu se však u nás přistupovalo s určitou úctou, a to nejenom pro jeho hospodářský význam coby žádané komodity, ale i díky jeho významu eucharistickému. Víno bylo považováno za ušlechtilý nápoj, za nápoj přinášející radost. Sám Janalík napsal: „Vino obveseluje srdce člověka a mírného požívání Bůh nebrání.“

Po zrušení poddanství (1848) došlo roku 1852 k vykučování posledního panského vinohradu v Miloticích, který se nacházel v zadních Horkách. Je třeba rovněž zmínit osobnost Františka Karla Seilerna, vlastníka Milotic v letech 1888–1916, který jako vystudovaný agronom šířil mezi lidmi zemědělskou osvětu, a to i v oblasti vinařství. Na počátku 20. století došlo k úpadku vinohradnictví. Bylo to způsobeno příchodem révokazu, kdy byla zničena velká část vinic, a následnou první světovou válkou (1914–1918). Opravdového vzkříšení se vinařství dočkalo až po roce 1945, což ilustruje i rychlý nárůst počtu šídlenských „búd“ od 50. let 20. století. Šídleny a víno v nich tak radost člověku přinášejí už 350. rok.

Společnost u Šídlen kolem roku 1920.

Milotice - zpravodaj - čtvrtletník, XXII. ročník, 1. číslo. Periodický tisk samosprávného územního celku. Vychází 30. 6. 2020.

Vydává obec Milotice v nákladu 650 výtisků. Reg. OkÚ Hodonín pod reg. číslem MK ČR E 12381.

Redakční rada: L. Knotková, R. Šeda, J. Levek (-jl-), I. O. Straka (-ios). Uzávěrka příštího čísla: 10. 9. 2020.

Redakce si vyhrazuje právo podle potřeby příspěvky krátit a upravovat. Názor redakce se nemusí shodovat s názory příspěvovatele.